

Ç A Ğ D A Ş S A N A T 1 2

6 M a y ı s - 3 0 E y l ü l 1 9 9 9

Tomur ATAGÖK

BUBI

Hüsamettin KOÇAN

Meriç HIZAL

Nur KOÇAK

Zahit BÜYÜKİŞLEYEN

Balkan Naci İSİMYELİ

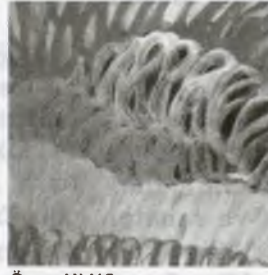
Ergin İNAN

Hüseyin GEZER

Mustafa ALTINTAŞ

Ömer ULUÇ

Zekai ORMANCI

Bedri BAYKAM

Ferit ÖZŞEN

Koray ARIŞ

Mustafa ATA

Özdemir ALTAN

Seyhun TOPUZ

Güngör TANER

Adnan ÇOKER

Utku VARLIK

Yusuf TAKTAK

Sanat Galerisi No. 248
Haziran 1999

TAVİZSİZ DÜZEYLİ BİR ÇİZGİNİN GALERİSİ

ÜMİT GEZGİN

Gerçek anlamda galericilik taviz vermeden savunduğu sanatsal doğrular doğrultusunda çizgisini sürdürebilmeyle eşdeğer bir olgu. Mine Sanat Galerisi de uzun yıllardır, plastik sanatlar ortamında bu düzeyli olma ve kalma çizgisini muhafaza ederek sürdürüyor. Bu aynı zamanda elbette sanatsal bir güven duygusunu da gerek sanatçıya gerek izleyici-alıcıya, gerekse sanat ortamının düşünsel platformuna vermesini doğuruyor. Geçmişten bu güne açtığı sergilere ve düzenlediği, önayak olduğu sanatsal çabalara bakıldığında Mine Sanat Galerisinde bunu bütün boyutlarıyla görmek olası. Ben başından beri her galerinin bir çizgisi olması gerektiğini savunuyorum. Bu sadece galeri için değil, aynı zamanda sanatçı için de, sanat koleksiyoncusu ve alıcı için de böyle. Çizgisini başından belirlememiş bir galeri zaman içinde öyle zikzaklar çizmeye başlıyor ki bu da sonunda kendi varlık nedenini

ortadan kaldıracak bir boyuta geliyor, inandırıcılığını yitiriyor ve kapanıyor. Tarihte böyle birçok galeri durumuyla karşılaşmadık mı...

Gerçek anlamda galeri olmak, sanıyorum yine gerçek anlamda sanatçılarla çalışmakla ilgili. Sanata yaklaşımı düzeyli tutmak lazım. Düzeyli bir seçicilik olabilir bir galeri için. Modern sanatçılarla çalışabilir veya kavramsal, postmodern, klasik; ama bunların hepsi gerçek anlamda sanat üreten, sanatı bir yaratım modeli olarak ele alan insanlar ve eserler olmak durumunda hatta zorundadır. Bunun içinde elbet galericinin, galeri yöneticisinin sanat ve sanatçı konusunda bilgili ve bilinçli olması gerekmektedir. Mine Sanat Galerisi ve sahibi Mine Hanım düşündüğünde anlatmaya çalıştıklarımın ne anlama geldiği daha iyi anlaşılacaktır. Yıllar içinde oluşan bütün zorluklara ve imkansızlıklara rağmen çizgi-

sinden taviz vermeden bir sanat galericiliği misyonunu, özellikle bizim gibi ham bir sanat ortamına sahip ülkede yüklenmek, önemsenmeyecek bir olgu değildir. Bütün bunlara göğüs gere gere bir galeriyi taşımak, ona isim vermek ve saygın bir yer edindirmek; taviz verilmeden zorluklara göğüs gerilmiş bir mücadelenin sonucudur ve tebrik edilmesi gereken bir durumdur.

Mine Sanat Galerisi misyonuna uygun bir karma sergiyle yine sanat ortamının karşısında. Görsel ve yazılı medya da özellikle kaliteli sanat galerilerinin ve aynı ölçüde sanatçıların yer aldığı sergileri kamusal bir görev duygusuyla topluma bildirmek durumundadırlar. Bu anlamda onlar da artık sanat ve sanatsı, galeri ve galerisel ayrımlarını yapmalı ve ona göre davranmalıdırlar. Çünkü medya işlevi icabı doğru ve dürüst olarak bilgilendirmek zorundadır insanları. ama maalesef bizde hala medya bu ayrımın, bu işlevinin uzağındadır. Ve bu yüzden eksik bilgilendirme olabildiği gibi, yanlış, komik ve dramatik olgulara yol açacak bilgi ve iletiler de söz konusu olabilmektedir. Elbet ben herşeyin zamanla yerli yerine oturacağı inancıyla bakıyorum olaya ve zamanı geldiğinde herkes gibi medya da yanlışın yanlış olduğunu anlayacaktır.

Çağdaş Türk Resim Sanatının bir resmi geçidi niteliğindeki bu sergisinde Nur Koçak'tan, Yusuf Taktak'a, Bubi'ye, Özdemir Altan'a, Adnan Çoker, Tomur Atagök, Ergin İnan, Ferit Özşen, Zekai Ormancı, Utku Varlık vb. kadar modern Türk sanatının önde gelen temsilcilerinin özgün çalışmalarını yer almakta. Bu ustaları birarada görmek bir güç ve güven duygusunun bende uyanmasına vesile olduğunu en başta söylemem lazım. Sanat üzerine

düşünen ve yazan bir insan olarak modern dünyaya bu kadar yetkin bir sanatsal sunum gerçekleştirmiş, adeta ona başkaldırmış sanatçıya sahip olmak gurur verici bir duygu. Dünyanın neresinde sergilenirse sergilen sin bu eserler evrensel bir özgün güç olarak varlıklarını duyuracaklardır. Bu evrensel boyuta çıkabilmiş eserlerin yaratıcılarının Türkiye'li olması çok önemli. Bütün Ortadoğu sanatı gözönünde bulundurulursa, bizlerin onlardan ziyade Batıya ve hatta birçok batılı sanatçıdan daha özgün bir potada varederek yaratımımızı; evrenselliğe ait olduğumuz daha net ve bariz olarak ortaya çıkacaktır. Artık bizim sanatçımızın algılama modeli kendisiyle, çevresiyle ve en önemlisi ait olduğu coğrafyanın gerçekliğiyle sınırlı değil; bu başka bir coğrafyaya ait bir gerçekliği imliyor anlamına da gelmiyor. Hayır, bu gerçeklik bugün dünyasal bir gerçeklik ve sınır tanımaz bir kimlikle kendisini duyuruyor. Nasıl kapitalizm ve üretim ekonomisi sınır tanımaz ve kültürlerüstü bir gerçekliği dayatıyor ve benimsetiyorsa, bu sanat ta böylesine bir gerçekliği oluşturarak, özgün ve yaratı düzeyi yüksek bir performansta ortaya çıkıyor. Önemle üzerinde durulması gereken nokta burası. Bizim sanatçılarımız buradayken, gerek toplum ve gerekse topluma yön veren kurumlar, oluşumlar ise sadece sanatçılarımızın değil, çağın bile gerisinde bir mantığın içinde algılıyorlar dünyayı; bu yüzden en başta çağdaş sanatı ve sanatçılarımızı anlamakta emekleme pozisyonunda kalıyorlar.

Modern olanın temelinde biçimsel kaygılardan ziyade düşünsel kaygılar yeralıyor. Bu kaygılar eleştirel birperspektifi işaretleyerek varoluyorlar. Sanat ister istemez içinde barındırdığı o ironiyle, zıtlıkla, karşı çıkışla, sorgulamayla birlikte yoğrulup

gelişiyor. Biçim bozma bile geleneksel biçim endişelerine bir sorgulama açılımla gelişiyor. Temelini de kabul görmüş doğrulardan ziyade karşı çıkılmış bir ben duygusuna, sanatçı sezgisine yaslanarak oluşturuyor. Temel dinamik bir olunça ve çağdaş sanatçı kişiliğini inşa etmenin modeli olarak görünce, sanat üretim için değil (gerçek işlevi gereği) yaratım için olma ya, oluşmaya başlıyor. Bu sergide yer alan eserlerin tüm bu işlevi yüklenmeye çalışan ve kendi bakış açılarını geliştirmiş sanatçıların özgün bir duyumsama estetiği yaratarak konumlandıklarını görmek; sanatın Türkiye'deki serüveni için bizi mutlu kılıyor. Sanat artık bir izlenec olmaktan çıkmış binbir algılamanın yaratım modeline dönüşmüştür. İşte örnekleri. Ve "görsel filozof" tanımlamasına ne kadar uygun bu örnekler. Felsefe görsel olarak belki ancak modern zamanlarda kendisini ifade edebildi. Düşünsel ve görsel derinliği, çok boyutluluğu ve katmanlılığı olan yaklaşım biçimleriyle, Çağdaş Sanat başlığıyla düzenlenen bu tüm sanatçıları ayrıca burada yazmak gerekir: Özdemir Altan, Mustafa Altınış, Koray Ariş, Mustafa Ata, Tomur Atagök, Bedri Baykam, Bubi, Zahit Büyükişleyen, Adnan Çoker, Hüseyin Gezer, Meriç Hızal, Ergin İnan, Balkan Naci İslimyeli, Nur Koçak, Hüsemettin Koçan, Zekai Ormanlı, Ferit Özşen, Yusuf Taktak, Güngör Tamer, Seyhun Topuz, Ömer Uluç, Utku Varlık, tüm bu sanatçılar Çağdaş Sanatı meydana getirmiş sanatçılar olarak sergide ayrıca varlık kazanıyorlar. Ve yaratıyı bütün boyutlarıyla, derinliğiyle Mine Sanat Galerisi'nde biraraya getirmiş oluyorlar.

(Mine Sanat Galerisi
6 Mayıs - 30 Eylül 1999)

90 MİLYARLIK BARBİE

Dünyanın en ünlü bebeği Barbie 40 yaşını görkemli bir biçimde kutluyor. Mücevher tasarımcısı Michelle Cheung, 1950'lerde Ruth Handler'ce yaratılan Barbie için 230 bin dolarlık (yaklaşık 90 milyar lira) bir set hazırladı. (Reuters)

"DÜNYANIN ÇATISI" AMERİKA'DA OLACAK

Dünyanın en yüksek binası, Güney Amerika'nın en büyük şehri olan Sao Paulo'da inşa edilecek. 650 trilyona mal olması beklenen gökdelen, Malezya'daki Petronas adlı gökdelenlerden 42 santim uzun olacak. 1 milyon 300 bin metre karelik bir alanı kaplayacak gökdelenin inşa edileceği yer, önümüzdeki günlerde yerel yönetim tarafından açıklanacak. AP

HEYKELDE REKOR: 4 MİLYON DOLAR

New York Christie's müzayede evi, bir rekora evsahipliği yaptı. 11 Mayıs Salı günü müzayedede Henry Moore'un "Reclining Figure" adlı heykeli 4 milyon 72 bin 500 dolara satıldı. Daha önceki rekor da yine 1990 yılında Christie's müzayedede evinde kırılmıştı. Moore'un bir başka eseri de 4 milyon 70 bin dolara satılmıştı. Müzayedede Matisse, Joan Miro, Fernand Leger'in 1922 yılına ait "Les trois femmes au bouquet" adlı çalışması yeni sahipleriyle buluştu. (A.A)